C++ -I C ו- C

<u>ספרות</u>

- The C++ Programming Language / Bjarne Stroustrup (Third edition).
- Thinking in C++ / Bruce Erkel (Second edition) available online.
- Effective C++ / Scott Meyers, Addison-Wesley, 1997 (Second edition).

כל ספר טוב על שפת ++ Cיספיק לצרכי קורס זה.

- ,C-שפת ++,C, היא שפה בעלת תפיסת תכנות שונה לחלוטין מ-C, שפת ++ משיקולים עסקיים עדיין תומכת בשפת .C
- כל דבר שניתן לבצע בשפת C –ניתן לביצוע בשפת אך, אך C אך עפת לא נהוג (ולעניין קורס זה אסור) להשתמש בספריות של שפת C עבור דברים שיש להם תחליף ב-C
  - .cpp , .h סיומות לקבצים
  - ישנם מס' הבדלים סינטקטיים בין השפות וכן מספר גדול של חידושים.

הצהרה על משתנים

C

```
ניתן להצהיר על משתנים רק בתחילת •
   int i;
   // Can access i
   for (i=0;i<10;i++) {
       // Can access i
   // Can access i
// i doesn't exist
המשתנה i מוכר החל מרגע ההצהרה עליו
          ועד לסיום הבלוק החיצוני.
```

```
\mathbb{C}++
```

```
ניתן להצהיר על משתנים בכל מקום •
                         בבלוק.
for (int i=0;i<10;i++) {</pre>
    int a=5;
    // Can access i and a
    a = 3;
    int b=3;
    // Can access i, a and b
// i,a and b doesn't exist
 ע"מ לחסוך בזיכרון, נעדיף להצהיר על
  משתנה כמה שיותר קרוב לשימוש בו.
```

הצהרה על משתנים - דוגמא

?for איפה בקוד נגדיר משתני לולאת **

?while ואיפה דגלי לולאת \$\&

❖כיתבו קטע קוד הרץ מ-1 עד 100 וסוכם את החזקה החמישיתשל כל אינדקס ומחזיר כמה זה:

$$1^5 + 2^5 + 3^5 + ... 100^5 = ?$$

לחישוב החזקה מותר להשתמש רק בפעולות כפל!

חישבו היכן נגדיר כל משתנה!

Function overloading - העמסת פונקציות

:תיאור הבעיה

```
- אנו רוצים פונקציה שתבצע לנו חיבור בין 2 משתנים.
int add(int a, int b) {
    return a+b;
    ?מה נעשה כשנרצה פונקציה נוספת שתחבר בין 3 משתנים
int add3(int a, int b, int c){
    return a+b+c;
         :float -ו int וכשנרצה פונקציה נוספת שתחבר בין : -
int addIF(int a, float b) {
    return a+b;
```

Function overloading - העמסת פונקציות

- הבעיה: אותה פעולה בסיסית (חיבור משתנים) דורשת מספר פונקציות עם שמות שונים לגמרי! (דוג' נוספת swap).
- ם השקעת מאמץ בהמצאת שמות חדשים לפונקציות השונות, וזכירתם.
  - קריאות הקוד נפגעת.
  - יש חשש להתנגשויות שמות בחיבור קודים פגיעה בreuseability!
    - פל שם חדש <u>מזהם את מרחב השמות</u> העתידיים! -
      - . הפתרון − העמסת פונקציות!

Difference between C and C++ Function overloading - העמסת פונקציות

- ❖העמסת פונקציות = היכולת לתת למספר פונקציות שונות שם זהה (עם פרמטרים שונים).
  - הקומפיילר מזהה את הפונקציה לפי החתימה שלה.
  - בשפת $\mathbf{C}$, החתימה של הפונקציה היא השם שלה בלבד.
  - . בשפת ++, החתימה היא השם ורשימת הפרמטרים שלה. ++
  - □ רשימה שונה (באורך או בסוג הפרמטרים) = פונקציה שונה.
  - חוספת רשימת הפרמטרים היא זו שמאפשרת לנו את היכולת לבצע העמסת פונקציות.

Difference between C and C++ Function overloading - העמסת פונקציות

C

פונקציה מזוהה לפי שם בלבד.

```
void swap_int(int*, int *);
void swap_float(float*, float*);
void swap_char(char*,char*);
```

שמות שונים יבדילו בין פונקציות שעובדות על טיפוסים שונים.

```
C++
```

פונקציה מזוהה לפי שם ורשימת פרמטרים!

```
void swap(int*,int*);
void swap(float*, float*);
void swap(char*,char*);
```

סוגי פרמטרים שונים יבדילו ביןפונקציות שעובדות על טיפוסים שונים.

שימוש בהעמסת פונקציות - דוגמא

- כיתבו את הפונקציה abs (מקבלת ערך ומחזירה את הערך int המוחלט שלו) לטיפוסים int ו-double, לפי:
  - ת שפת □
  - תפת ++C++ שפת
  - ?מהם ההבדלים העיקריים? מי לדעתכם קריא יותר

Difference between C and C++ Function overloading - העמסת פונקציות

- בשפת ++ מספר וסוג ע"י שם הפונקציה הפונקציה C++ הפרמטרים שהיא מקבלת.
- כאשר הקומפיילר מזהה קריאה לפונקציה הוא יחפש את הפונקציות בעלי אותו השם ובין ה"תוצאות" שלו – הוא יחפש פונקציה המתאימה מבחינת סוגי הפרמטרים.
- □ אם יש יותר מפונקציה אחת מתאימה תתואם הפונקציה ה"קרובה"
   (פרמטרים שאפשר לעשות implicit conversion ביניהם).
  - אם אין פונקציה מתאימה כלל או שיש יותר מפונקציה אחת מתאימה
     באותה רמת "קירבה" נקבל שגיאת קומפילציה.

Function overloading - העמסת פונקציות

```
int add(int a, int b) {
     return a+b;
                                                  :דוגמא
 int add(int a, int b, int c){
     return a+b+c;
 int add(int a, float b) {
     return a+b;
ערך החזרה אינו חלק מחתימת הפונקציה, ולא ניתן להבדיל 🌣
int add(int a int b) {
                                                    לפיו.
    return a4b;
float add(int a, int b) {
    return a+b;
```

Function overloading - העמסת פונקציות

Overload Resolution - שלבים בחיפוש הפונקציה המתאימה

```
int add(float a, int b);
                                                        י דוגמא:
int add(int a, float b);
int x, y;
add (x, y);
//error - more than one best viable function
       /* error message:
       call of overloaded `add(int&, int&)' is ambiguous
       candidates are: int add(float, int)
                        int add(int, float) */
add(x, (float)y);
//OK - calls the 2nd function
add((float)x,y);
//OK - calls the 1st function
```

ערכי ברירת מחדל לפרמטרים

ים.-int 2 אנו רוצים ליצור פונקציה שתחבר בין

```
int add(int a, int b);
```

• כעת אנו רוצים פונקציה נוספת שתחבר בין int 3-ים. ראינו שניתן לעשות העמסה:

```
int add(int a, int b);
int add(int a, int b, int c);
```

- אבל עכשיו, אנחנו נאלצים לתחזק 2 פונקציות שבעיקרן מבצעות את אותו הדבר.
  - הפתרון ערכי ברירת מחדל!

ערכי ברירת מחדל לפרמטרים

- ערכי ברירת מחדל = האפשרות לתת ערך דיפולטי במידה והמשתמש לא מכניס ערך משלו.
- . ברירת מחדל. נגדיר פונקציה אחת כאשר הערך השלישי יקבל ערך ברירת מחדל. int add(int a, int b, int c=0) {
   return a+b+c;
  }
  - כעת הפונקציה יכולה לקבל 2 ערכים וגם 3 ערכים.
- בפתרון זה יצרנו 2 פונקציות. אחת המקבלת 3 פרמטרים ואחת המקבלת ${f c}$ פרמטרים ומכניסה למשתנה ${f c}$ את הערך ${f c}$

.function overloading נשים לב לכך שנוצר לנו

ערכי ברירת מחדל לפרמטרים

- . בשפת ++ ניתן להגדיר ערכי ברירת מחדל לפרמטרים של פונקציה $\mathbf{C}++$
- ערכי ברירת מחדל יוגדרו במקום אחד בלבד! בהצהרת הפונקציה (קובץ h.) ולא במימוש (קובץ cpp). (אלו המוסכמות בכתיבת קוד נכון בעולם).
  - הפרמטרים המקבלים ערך ברירת מחדל חייבים להופיע בסוף רשימת הפרמטרים (יכול להיות שכל הפרמטרים יקבלו ערכי ברירת מחדל). במילים אחרות: אם נתנו ערך ברירת מחדל לפרמטר כלשהו, אנחנו חייבים לתת ערך ברירת מחדל לכל הפרמטרים המופיעים אחריו (מימינו).
    - הדבר מאפשר השמטת הפרמטר בזמן הקריאה לפונקציה.
- אם משמיטים פרמטר אחד יש להשמיט את כל הפרמטרים שאחריו (מימינו).

ערכי ברירת מחדל לפרמטרים

```
file.h
 int func (int a=10, int b=20, int c=30);
                                                   :אמא:
 file.cpp
 int func (int a, int b, int c)
    return a+b+c;
                                  • כמה פונקציות נוצרו לנו?
int func (int a, int b, int c);
int func (int a, int b)
int func (int a)
int func ()
```

ערכי ברירת מחדל לפרמטרים

```
file.h
```

```
int func (int a=10, int b=20, int c=30); • בוגמא:
```

file.cpp

```
int func (int a, int b, int c)
{
   return a+b+c;
}
```

מה יהיה הערך של x אחרי כל אחת מהקריאות הבאות: •

```
    x=func(1,2,3)
    x=func(1,2)
    x=func(1)
    x=func()
    x=func(1,3)
    Error!
```

Difference between C and C++ ערכי ברירת מחדל לפרמטרים

• כיתבו פונקציה אחת, תוך שימוש בערכי ברירת מחדל כך שניתן יהיה להשתמש בה גם כפונקציית מכפלה של 3 ערכים וגם של 2.

משתנה בוליאני

```
כדי char או (enum) int כדי char או השתמשנו במשתנים מסוג •
       לייצג ערכים בוליאניים (0 = שקר, כל דבר אחר = אמת).
   • בשפת +++ נוסף סוג משתנה חדש - משתנה בוליאני (bool).
משתנה זה מכיל 2 ערכים אפשריים: אמת \ שקר (true \ false).
                                                  י דוגמא:
 bool isRich (int money) {
     bool rich = money > 200000;
     if (rich) //or if (rich==true)
         return true;
     else //if (!rich) //or if (rich==false)
         return false;
```

משתנה בוליאני

- ישנן 2 סיבות עיקריות לשימוש במשתנה בוליאני.
  - □ קריאות הקוד.
- שימוש במשתנה בוליאני מאפשר לנו, למשל, לשמור תוצאות של בדיקה. בדיקות שביצענו בתוך משתנה בעל שם המייצג את אותה הבדיקה.
  - ם חיסכון במקום.
- בעוד שמשתנה int תופס 4 בתים משתנה bool תופס בית אחד בלבד.

הקצאת זיכרון דינאמי

- בשפת C השתמשנו בפונקצית malloc בשפת C השתמשנו בפונקצית מקום עבור משתנים כלשהם בצורה דינאמית (בזמן הריצה) ובפונקציה free ע"מ לשחרר את המקום שהקצאנו.
  - כאשר הקצאנו זיכרון בצורה דינאמית היינו נדרשים לקבוע בדיוק מה כמות המקום שנצטרך (בד"כ, בעזרת שימוש נרחב בפונקציה (sizeof).
    - . היינו צריכים לבצע casting היינו צריכים לבצע יינו
  - .ו. לנו את האופרטורים new יש לנו את האופרטורים C++ יש לנו את האופרטורים

הקצאת זיכרון דינאמי

```
#include <malloc.h>
int *pi = (int*)malloc(sizeof(int));
if(pi == NULL) {
         ... /* out of memory */
*pi = 6;
free (pi);
```

```
\mathbb{C}++
int main() {
    int *pi = new int;
    *pi=6;
    delete pi;
    return 0;
```

- אין צורך להגיד כמה מקום בדיוק להקצות (הקומפיילר לוקח את המידע הזה מסוג המשתנה).
- לסוג המשתנה casting לא צריך לבצע שעבורו הוקצה הזיכרון.

הקצאת זיכרון דינאמי - מערכים

הקצאת מערך בצורה דינאמית בשפת C בשימוש בפונקצית (malloc) התבצעה בצורה דומה להקצאת משתנה יחיד. ההבדל היה בכך שכאשר הקצנו מקום – הכפלנו את המקום שהקצנו במספר התאים שרצינו.

```
int arrSize = 10;
int *pi = (int*)malloc(sizeof(int) * arrSize);
if(pi == NULL) { ... /* out of memory */ }
pi[3] = 6;
...
free(pi);
```

- ... גם כאן...
- ם היינו צריכים לבצע casting לסוג המשתנה שרצינו. •

הקצאת זיכרון דינאמי - מערכים

```
. לעומת זאת, בשפת ++C, החיים הרבה יותר קלים.
int main() {
       int arraySize = 10;
       int *pi = new int[arraySize];
      pi[7]=4;
       delete[] pi;
       return 0;
                                                  ... גם כאן...
  שין צורך להגיד כמה מקום בדיוק להקצות (הקומפיילר לוקח את
                                 המידע הזה מסוג המשתנה).
```

. לא צריך לבצע casting לסוג המשתנה שעבורו הוקצה הזיכרון י

הקצאת זיכרון דינאמי - מערכים

- מספר דגשים:
- □ טכנית, ניתן (אך מאוד לא רצוי, ואף <u>אסור</u> בקורס זה) להקצות זיכרון דינאמי בשפת ++C גם בעזרת פונקציית malloc וכן לשחרר את הזיכרון בעזרת free.
  - ם בכל מקרה, אסור לערבב בין אופרטורים new\delete בכל מקרה, אסור לערבב בין אופרטורים. malloc\free
    - יש לשים לב לשחרר הקצאה של new בעזרת לשחרר הקצאה של new □ מורת []lelete.
    - מותר להפעיל delete על מצביע ל-NULL. ע"פ תקן השפה מדובר בפעולה חוקית שפשוט לא מבצעת כלום.

Reference

- by -ו (מעתיק ערך) ו- by value בשפת C יש שתי דרכים להעברת משתנה אותנו address שיוצר משתנה חדש (מצביע) המכיל את הכתובת ומכריח אותנו להתמודד עם אופרטור הכתובת (&) ואופרטור ה-indirection (*).
  - .reference בשפת ++D קיים סוג משתנה מעניין: ה- C++ קיים סוג משתנה מעניין: ה- reference
    - int i=1; :אמא:
      int& j=i;
- שהוא $\pm i$ שהוא שם נוסף למשתנה $\pm i$ שהוא בדוגמא זו, $\pm i$ הוא פשוט שם נוסף למשתנה $\pm i$ שהוא בעצם הכתובת של המשתנה $\pm i$
  - .j כל פעולה שנבצע על i תשפיע גם על י

Reference

:דוגמא נוספת

```
int i = 10 ;
int& j = i;
int k = i;
i = 7; // i=j=7, k=10
j++; // i=j=8, k=10
j = k; // i=j=10, k=10
j = 4; // i=j=4, k=10
```

- □ נשים לב לכך ש-i ו-j תמיד יהיו עקביים אחד עם השני. שינוי של אחד משפיע על השני.
- לעומת זאת, מקבל פעם אחת k את הערך שהופיע ב-i ואינו מושפע משינויים עתידיים של i.
- כאשר אנחנו מגדירים משתנה reference אנחנו חייבים גם לאתחל אותו.
  - לאחר האיתחול לא ניתן לשנות את ההפניה למשתנה אחר!
  - . עם זאת, ניתן לשנות את הערך של המשתנה שאליו אנחנו מפנים.

Difference between C and C++ Reference parameters

- דרך נוספת (ומאוד שימושית) לנצל את יכולות ה-reference דרך נוספת (מטרים: by reference).
  - הרעיון זהה למשתני reference, כאשר ההבדל הוא שאנחנו משתמשים במשתנים המוגדרים עבור אותה הפונקציה .
- פרמטרים שנשלחים לפונקציה הם בעצם משתנים מקומיים לפונקציה
   שנוצרים בתחילת הפונקציה (עם הערכים שנשלחו) ומתים בסופה.
  - .reference parameters נוכל לשלב עיקרון זה עם י

Reference parameters

```
:אמא:
bool isRich (int money) {
      bool rich = money > 20000;
                                            ם ניזכר בפונקציה
      if (rich) //or if (rich==true)
                                           שראינו isRich
             return true;
      else //if (!rich) //of if (rich==false)
             return false;
                            כאשר נקרא לפונקציה ע"י הפקודה -
  הדבר הראשון שהפונקציה מבצעת היא פעולת, isRich(15000);
          .int money=15000; - ההשמה של הפרמטר, כלומר
לאחר מכן הפונקציה ממשיכה הלאה לביצוע שאר הפקודות בפונקציה.
                                       .(by value העברה) □
```

Reference parameters

: דוגמא:

```
ם נרצה לבצע החלפה של 2 ערכים של משתנים.
 void swap(int& a, int& b) {
     int temp=a;
     a=b;
     b=temp;
                                                    ?מה בעצם יקרה כאן
     הדבר הראשון swap (x,y); כאשר נקרא לפונקציה ע"י הפקודה -
שהפונקציה מבצעת היא את פעולות ההשמה של הפרמטרים, כלומר –
                                           .int& b=y; -1 int& a=x;
לאחר מכן הפונקציה ממשיכה הלאה לביצוע שאר הפקודות בפונקציה.
ל-ציה בתוך בפונקציה yולכן השינויים בתוך הפונקציה רצרנו בפונקציה yיצרנו בפונקציה יצרנו בפונקציה יצרנו בפונקציה רפונקציה יצרנו בפונקציה יצרנו בפונקציה רבון אינויים בתוך הפונקציה
                                                    יישמרו גם מחוץ לה.
```

Difference between C and C++ הבדלים בהעברת reference למצביע פרמטר

by reference

```
void swap(int& a, int& b) {
   int temp=a;
   a=b;
   b=temp;
}
```

- נוצר לנו רק שם חדש למשתנה שהועבר כפרמטר.
  - .by value תחביר פשוט כמו

by pointer

```
void swap(int* a, int* b) {
   int temp=*a;
   *a=*b;
   *b=temp;
}
```

- int* נוצר משתנה חדש מסוגהמצביע על אותה כתובת כמוהמשתנה שהועבר כפרמטר.
  - תחביר מסובך של מצביעים.

Reference parameters

- שימו לב:
- □ אחת השגיאות הנפוצות בנושא זה היא החזרת reference למשתנה מקומי (לוקאלי).
  - י גרוע בדיוק כמו החזרה by address ירוע בדיוק כמו החזרה •

```
int add (int a, int b) { בדוגמא זו אנחנו מחזירים 

int x = a+b; x = a+b; x = a+b reference 

return x; x = a+b אבל משתנה זה ימות ביציאה מהפונקציה!
```

Difference between C and C++ רבדלים בין reference למצביע

reference

- חייב להיות מאותחל.
- .NULL לא יכול להפנות לערך
- לאחר האתחול לא נוכל לשנות את המשתנה שאיתו אנחנו מתואמים.
- לעיתים, אין צורך במקום נוסף בזיכרון.
  - סינטקס ידידותי יותר.

מצבינ

- לא חייב להיות מאותחל.
- יכול להצביע לערך NULL. •
- לאחר ההשמה הראשונית ניתן לשנות
   את משתנה אליו אנחנו מצביעים.
  - המצביע תופס מקום בזיכרון.

reference ל-

- אז: a בשם int נניח שיש לנו בקוד משתנה מסוג •
- (int const & pc = a; או const int & pc = a; ביס הוא רבר שנתייחס אליו כאל reference איבר שנתייחס אליו לא באמת חייב להיות להיות לייבר פשוט לא ניתן לשנות את ערכו דרך a .pc ארבאמת הייב להיות איבר פשוט לא ניתן לשנות את איבר אמת חייב להיות פשוט לא ניתן לשנות את ערכו דרך a
  - ייב יותל * const cp = * שגיאת קומפילציה! int * const cp = * חייב להיות מאותחל למשתנה ספציפי ולא ניתן לשנות את reference ההפניה במהלך הקוד ולכן ההצהרה הזו היא חסרת משמעות.

reference

• כתבו את הפונקציה abs_change של int של abs_change כתבו את הפונקציה מחזירה ערך אלא משנה את הפרמטר שלה להיות הערך המחלט שלו עצמו. השתמשו ברפרנס.

קלט ופלט

- אחת התוספות העיקריות לשפת ++C היא היכולת לעבוד בשיטת OOP, כלומר שימוש במחלקות ואובייקטים. נרחיב על כך בהמשך.
- :שפת C++ מגיעה עם מס' אובייקטים בנויים כבר בתוכה, ביניהם
  - פיקט של המחלקה בשם istream אובייקט של המחלקה מובייקט של המחלקה
  - . אובייקט של המחלקה ostream בשם של המחלקה יאבייקט פלט.
    - :ע"מ להשתמש בהם יש להוסיף לקוד את

```
#include <iostream> בקשה לצרף את הספרייה המכילה את (בקשה לצרף את הספרייה המכילה את (בקשה המתאימים)
```

קלט ופלט

- >> עבור המחלקה istream קיים האופרטור
- cin >> x; //x var. Like an arrow showing data flow direction.
  - << עבור המחלקה ostream קיים האופרטור •
  - cout<<x; //same, only the direction is reverse!
    - אופרטורים אלו משמשים אותנו לקלוט מידע מתוך המקלדת ולכתוב מידע את המסך.
    - השימוש באופרטורים אלה מאפשר כתיבה למסך וקריאה מהמקלדת בצורה נוחה יותר ואינטואיטיבית יותר מאשר בשפת C.

קלט ופלט

- במקרה זה, כאשר הקוד יגיע לשורה השנייה (לפני הביצוע שלה),
   התוכנית תיעצר ותמתין לקלט מהמקלדת.
- ? בשיטה זו נוכל לקלוט תו אחד. אך מה נעשה כשנרצה לקלוט מספר

```
int n;
cin>>n;
```

- נשים לב שיש לנו העמסת פונקציות!
- !לפי סוג הפרמטר הוא יודע איזה פונקציית קליטה להפעיל

קלט ופלט

שהיא קיבלה.

```
    char c; int n; מפעיל את פונקציית אופרטור <> מפעיל את פונקציית (בin>>c; cin>>n;
    כאשר הפונקצייה מקבלת פרמטר שהוא char תופעל הפונקציה המתייחסת לפרמטר מסוג – char והיא תכניס אליו את התו הראשון
```

- ם במידה והיו תווים נוספים הם יישמרו ב-buffer וישמו לתוך משתנים בפעמים הבאות שנקרא מהמקלדת (ולכן יש צורך לנקות את האנטר!).
- כאשר הפונקצייה מקבלת פרמטר שהוא int תופעל הפונקציה המתייחסת -int לפרמטר מסוג –int והיא תכניס אליו את מספר הראשון שהיא קיבלה.
  - ם במקרה זה, אנטר או רווח יפרידו בין מספר למספר, ואם הוכנסו 2 מספרים עם רווחים ביניהם המספר הראשון יוכנס למשתנה והמספר השני יישמר ב-buffer (ושוב האנטר בסיום נשמר ב-buffer!).

קלט ופלט

```
char c='a'; int c=7;
cout<<c; cout<<c;</pre>
```

.cout דבר דומה קורה עבור •

• האופרטור >> מפעיל את פונקציית ההדפסה למסך.

כאשר הפונקצייה מקבלת פרמטר שהוא char תופעל הפונקציה המתייחסת לפרמטר מסוג – char והיא תדפיס למסך את התו המופיע במשתנה.

כאשר הפונקצייה מקבלת פרמטר שהוא int תופעל הפונקציה
 המתייחסת לפרמטר מסוג —int והיא תדפיס למסך את המספר
 המופיע במשתנה.

קלט ופלט

• ניתן גם לשרשר כתיבה למסך וקריאה מהמקלדת.

```
יה לדוגמא: (בור איי): cin>>x>>y; cout<<"x="<<x<" y="<<y<<endl; מספרים מהמקלדת ותדפיס אותם. " מספרים מהמקלדת ותדפיס אותם. "
```

- . ההפרדה היא על ידי רווח, אנטר או טאב
- ם מה יהיה הפלט אם המספר הראשון שנכניס יהיה 123 והמספר השני שנכניס יהיה 231 והמספר השני שנכניס יהיה 321?
  - x=123 y=321
  - לאובייקטים cout ,cin יש פונקציות נוספות. הנכם מוזמנים, בזמנכם החופשי, לשחק מעט עם אובייקטים אלה ולהכיר את היכולות השנות שלהם.

קלט ופלט

C

```
int x,y;
scanf("%d %d", &x, &y);
printf("x=%d y=%d\n",x ,y);
```

```
C++
```

```
int x,y;
cin>>x>>y;
cout<<"x="<<x<<" y="<<y<<endl;</pre>
```

דוגמאות כלליות

```
swap(x,y) שהייתה לנו:

void swap(int& a, int& b) {
   int x=a;
   a=b;
   b=x;
}

understand the second seco
```

x=123 y=456

דוגמאות כלליות

 $x = 456 y = 456 \bullet$

דוגמאות כלליות

```
swap(x,y) אם נשנה את הפונקציה (swap(x,y) אם נשנה את הפונקציה oid swap(const int& a, const int& b) {
  int x=a;
  a=b;
  b=x;
}
```

?מה יקרה

 שגיאות קומפילציה בשורות השנייה והשלישית אנו מנסים לשנות משתנים קבועים!

דוגמאות כלליות

- כיתבו מערכת המבצעת את הדברים הבאים:
- ם מבקשת מהמשתמש את גודל שמו (מספר האותיות)
  - ם מקצה מקום גדול מספיק לשם (אך לא גדול מידי).
    - קולטת למקום שהכינה את השם.
      - ם מדפיסה למסך את השם.
- ם ולבסוף יוצאת בצורה מסודרת (תוך שחרור כל המשאבים).

Difference between C and C++ Hello World!

C

```
#include <stdio.h>

int main() {
   printf("Hello World! \n");
   return 0;
}
```

C++

```
#include <iostream>
using namespace std;

int main() {
   cout << "Hello World!"
        << endl;
   return 0;
}</pre>
```